a li ſui conſenſu τ apoſtolice ſe
b c dis licētia ſpeciali non conce
dendo bōa ipa vł iura in em/
d phiteoſim ſeu alias alienan/
e do in forma τ caſibus a iure
permiſſis: ſed conſtituēdo vł
recognoſcendo ſeu profiten/
do ab illis ea tanq̄ a ſuperio
ribus ſe tenere ſeu ab ipis ea
f dem aduocando prout in qui
g buſdam partibus vulgariter
dicit̄ auoyer: vel ipos patro
nos vel aduocatos eccleſiaꝝ
ſeu bonorum ipſarum perpe/
h tuo aut ad tempus non modi
cum ſtatuēdo. ¶ Cōtractus
i aūt oēs etiā iuramenti pene
vł alteri⁹ cuiuſlibet firmitatis
adiectiōe vallatos q̄s de tali
bus alienationib⁹ ſine huiuſ/
modi licentia τ conſenſu con
tigerit celebrari: τ quicquid
k ex eis ſecutum fuerit: decer/
nimus adeo viribus omnino
carere: vt nec ius aliquod tri
l buant nec p̄ſcribendi etiam
cauſam parent. ¶ Et nihilo
minus prelatos qui ſecus fe/
m cerint ipſo facto ab officio et
n adminiſtratiōe: clericos etiaꝫ
qui ſcientes contra inhibitio
nem predictam aliquid eſſe
o preſumptum id ſuperiori de/
nunciare neglexerint: a pce/
ptione beneficiorum que in
p q eccl'ia obtinēt ſic grauata tri/
ennio ſtatuim⁹ eſſe ſuſpēſos.

Laici vō q̄ p̄latos vel capl'a
eccleſiarum ſeu alias pſonas
eccl'iaſticas ad ſubmiſſiones
r huiuſmōi faciēdas hactenus
s cōpulerūt: niſi poſt competē/
tem monitionem remiſſa ſub
miſſione quam p vim vel me/
tum exegerant eccleſias τ bo
na eccleſiaſtica eis ſubmiſſa
t taliter in ſua libertate dimit/
tāt. Illi vero qui de cetero p̄/
latos vel perſonas eaſdeꝫ ad
talia faciēda compulerint cu
iuſcunq̄ ſint conditionis aut
ſtatus excōicationis ſint ſnīa
v innodati. ¶ Ex ꝯtctibus p̄te
rea ſup p̄miſſis hmōi licētia
τ conſenſu interuenientibus
hactenus init': vł quos in fu
tuꝝ iniri ꝯtigerit: ſeu occaſi/
one illoꝝ laici vltra id qđ ex
natura cōtractū ipoꝝ vel ad/
x hibita in illis lege pmittitur
aliq̄d nō vſurpent. Qui vero
y ſecus egerint: niſi legitie mo/
niti ab huiuſmodi vſurpatio
z ne deſtiterint: reſtituēdo etiā
que taliter vſurparāt eoipſo
ſnīaꝫ excōicatiōis incurrāt: τ
ex tūc ad ſupponēdū terrā ip/
ſoꝝ (ſi opus fuerit) eccl'iaſti/
co interdicto libere pcedat.

De rerum permutatione.

Bonifacius octauus. **Non obſtantibus expectatiōibus beneficiorum permutatio fieri poteſt. Jo. an. ca. I**

ra. Jo. an.) a ¶ Cōſenſu. Iſte reqrit̄ regularit̄ in alie
natiōe: τ etiā p̄ter hāc ꝯſtōnē requirebat̄ in hoc caſu.
b ¶ Spāli. Nō ſuffic̄ h̄ caſu generał: τ h̄ ē ius nouū τ
ſtatutū: q: i taliꝰ ſubmiſſiōiꝰ maiꝰ piculū ꝟtit̄: τ iō cau
ti⁹ q̄ in alijs alienatiōiꝰ ē agēdū. xlij. di. q̄eſcamus. de
elec. vbi piculū.
ff. ad carboñ. l. j.
q: q̄dā ſeruitus
erat (fac. ſ. de ac
cu. veniēs. de in/
iur. nimis. τ hu/
manioris eſt τc.
xvj. q. ij. c. j. Jo.
an.) τ vt laici q̄
ſepe vexabāt: vł
vexari permitte/
bāt eccl'ias vt eiſ
fierēt tales ſub/
miſſiōes: viden/
tes illas vlterius
fieri nō poſſe de/
ſiſtāt a taliꝰ: ad
hoc. ſ. de ꝯceſ. p̄/
bē. deteſtāda (ſ.
de imu. ec. aduer
ſus. Jo. an.)
c ¶ Nō pceden
do. q̄dā (ſcꝫ cleri
cus px. Jo. an.)
male itelligētes
dicūt h̄ ꝓhiberi
emphiteoſim τ a
lios ꝯtus a iure
pmiſſos: ſꝫ nō eſt
veruꝫ: τ. ĵ. poſita
diſiūctiua. ſꝫ hu/
ic intellectui ꝯdi
cit: nec eſt p̄ſumē
dum τc. de elec.
eccl'ia veſtra. ij. ſ
eo. lib. eo. ti. cum
expediat. h̄ q̄ ſo/
nat l'ra: q: nō p/
hibet papa bona
ipa alienari for/
ma τ caſibus al's
a iure permiſſis:
ſed prohibet ſub
miſſiones fieri.
Additio (Idem Guilel.
Bar. Joh. mo. τ
Archidia.)
d ¶ Alienādo.
vēdēdo pmutādo. e ¶ Caſiꝰ. Caſus hēs nō. xij. q. ij.
Additio in ſūma. (q̄ lꝫ ſint multi reducunt̄ ad q̄ttuor ibi nōtos.
Jo. an.) f ¶ Aduocādo. i. tāq̄ ab aduocatis recog̃ſcē/
do. g ¶ Partiꝰ. gallicāis. h ¶ Nō modicū. ad mo
dicū q̄ tp̄s pūt vocari in p̄tonos vel defenſores: q: tūc
in modico tp̄e nō eſt piculū. ff. de iudi. ſi debitori. Pōt
aūt dici modicū tp̄s. ĵ. x. an. vel ſm Guil. τ Bar. relin/
quit̄ iudicis arbitrio ex q̄ h̄ nō determinat̄ inſpecto ſta
tu eccl'ie: τ imminēti piculo τ ꝯditiōe pſonaꝝ: vt. ſ. de
offi. dele. de cauſis. ff. de iur. deli. l. j. in fi. (Idē Archiđ.
vide q̄ no. in Cle. eo. ti. monaſterioꝝ. in glo. fi. Jo. an.)
i ¶ Iuramēti. Nō em̄ dꝫ eſſe vinculū iniq̄tatis. ſ. de
iureiur. c. j. cū ſuis ꝯcor. k ¶ Securū. ĵ. de regu. iur. ac
ceſſorium. cū ſuis ꝯcor. Jo. an. l ¶ Preſcribendi. C. de
agri. τ cen. queadmodū in fi. l. xj. τ eſt hoc ſpeciale cum
alias ex inutili contractu transferat̄ dominium: minus
iuſtus titulus det cauſam p̄ſcribendi: τ de hoc no. de p̄
ſcrip. ſi diligenti. ff. de dolo. elegāter. τ. C. de ſuffrag. l.
vna. Jo. an. m ¶ Officio: Id ē officij ſui executione: τ
dicit Bar. (Jo.
mona. τ Archi/
dia.) q̄ τ a bene/
ficio eſt ſuſpēſus
de ap. paſtoralis
vbi de hoc. (vide
qđ no. ſ. eo. li. de
re iudi. c. j. ſuper
ver. officij.)
n ¶ Adminiſtra/
tiōe. Tpaliū. de
ſolu. ſi q̄rundaꝫ.
o ¶ Denūciare.
Sumptum fuit
ex canōe. ij. q. vij.
q̄propt̄. τ in auc.
coll. ij. de nō alie/
nan. aut permu.
re. eccle. §. ij. qui
incipit: iconomū.
Clericus ergo vi
dens p̄latū in h̄
delinq̄re denūcia
re dꝫ: qđ ſi nō fe/
cerit punit̄ vt h̄:
τ ſi iuraſſet non
accuſare: nihilo/
minus denunci/
at. ſ. de iureiur.
queadmoduꝫ in
fi. τ nō obſtante
pmiſſiōe obediē/
tie accuſat: de ac/
cuſa. ex parte.
p ¶ Sic graua
ta. Ad idē. ſ. eo.
li. de elec. cupien/
tes. §. ceterum. τ
ea. ſi cōpromiſſa/
rius in fine.
q ¶ Triēnio. h̄
referas tā ad ſuſ
pēſionē p̄latoruꝫ
q̄ clericoꝝ (idem
Guil. τ archiđ.)
r ¶ Hactenus.
Idē ſm Guil. τ
Bar. ſi p⁹ iſtā cō/
ſtitutionē. ĵ. duos mēſes a tp̄e pbl'icatōis. in auc. vt fac.
no. ꝯſtl. i Rica i p̄n. ti. qđ veꝝ puto niſi p̄us h̄ ſciuerit:
ad h̄. ſ. e. li. h̄ p̄bē. cū ſingl'a. s ¶ Cōpetētē. ſ. triuā. xx/
iij. q. iij. de illicita. de ſen. ex. ſacro. niſi facti neceſſitas a/
liud ſuaderet. ĵ. de ſen. ex. ꝯſtōnē. t ¶ Dimittāt. Tolle
qđ ē. ĵ. excōicatiōis τc. in iſto igit̄ caſu necāria ē moni/
tio: ſꝫ in ſeq̄nti nō. v ¶ Ex ꝯtctiꝰ. nū q̄d debeat obſer
uari in ꝯtciꝰ licite factis ānecti. x ¶ Lege. vt ſi lex vł
pactū fuit appoſitū in ꝯtctu illud ſeruet̄: al's fiat qđ exi
git natura ꝯtctus: τ ſic ꝯtctus ex ꝯuentione legem acci/
piunt. ĵ. de regu. iur. contractus. cum ſuis ꝯcor. Jo. an.
y ¶ Sec⁹. Vſurpādo ꝯ naturā vel pactū appoſitum.
z ¶ Reſtituēdo. τ ſic nō ſufficit a grauaminib⁹ abſtinere
niſi vſurpata reſtituāt. xliij. q. vj. c. j. ĵ. de reg. iur. pctm̄.

Licet. ¶ Nõ diuidiť. ponit tñ p̄mo thema de pmutare volentibus vbi ſunt expectãtes. qđ diffinit ibi: Nolumus. exponit motiuum ibi: Eq̄tatẽ. ⁊ eius rõnẽ ibi: Que al's. ⁊ h̄ poniť licet p cõ̃uis. Jo. an. Nota ꝙ q̄ expectat p̄mã vacantẽ: primã conſeq̄ debet: fallit h̄ in caſibus ꝗs dixi. ſ. de p̄bẽ. qꝛ ſepe. ⁊ de ꝯceſ. p̄bẽ. ſi ſoli. Jo. an.

a ¶ Dioceſi. Nõ excludit: imo includit ciuitatem. (Idẽ Jo. mo. ⁊ h̄ etiã poſuit Archid. ꝙ poſtea cãcellauit ppť opi. ſuã de qua dicaꝫ ſup glo. q̄d ſi me poſſit opponi ꝙ ampliaret verba tex. Joh. an.) ad idem. lxiij. di. ſanctoꝝ. ſ. eo. lib. de temp. ordi. cũ nullus. j. rñ. de offi. ordi. cum ep̄s. ad hoc ff. de ſer. expor. cui pacto. nõ ob. ſ. eo. de reſcrip. rodulphus. qꝛ in reſcriptis ad lites loquiť que ſunt odioſa: ⁊ includať etiã eccl'ia cathedralis: ad hoc. ſ. đ ver. ſig. cũ clerici. nõ ob. ſ. de p̄bẽ. cõ̃uis. j. qꝛ ibi ẽ ambitio. Jo. an.

Additio

a Licet ĩ tua dioceſi
b aliq̄d auc̃te apl'ica
c bñficia ꝓximo vacatura expectent:
d illos tamen qui ẜm formam
e iuris ſua beneficia in eadem
f dioceſi ad tuam collationem
g ſpectãtia pmutare volẽtes li
h bere ac ſine fraude in mãib⁹
i tuis ip̃a reſignãt. Nolum⁹ oc
caſione p̄miſſa eq̃tatẽ p̄feren
k tes in hac pte rigori circa fa/
ciendã pmutationẽ beneficio
l rum hmõi. Que alias mini/
m me reſignaſſent: vllatenus im
pediri.

b ¶ Auc̃te apl'ica. Idẽ puto ⁊ multofortі⁹ ſi expectãt auc̃te reſeruationis legatoꝝ vel receptionis capituli.
c ¶ Proximo. idẽ ⁊ ml'tofortі⁹ puto: ſi expectarẽt ꝗ̃ ducerẽt acceptãdã. nã plus afficiť p̄bẽda p iſtã grãꝫ ꝗ̃ p illã: vt dixi. ſ. de ꝯceſ. p̄bẽ. ſi ſoli. ad fi. d ¶ Iur̃. ſ. e. q̃ſitũ. e ¶ Bñficia. h̄ large ĩtelligẽ vt miora ⁊ maiora bñficia dignitates ⁊ p̄bẽdas etiã cõp̄hẽdat. j. q. iij. ſiq̄s dator. ſ. de ꝯceſ. p̄bẽ. c. ij. ſ. de ꝟ. ſig. tua. qđ optime etiã ꝓbať. j. de reg. iur. c. j. vbi dixi de h̄. f ¶ Collationẽ. q̄d ſi nõ ſpectat ad collationẽ ſꝫ ad ꝯfirmationẽ tm̃. Itẽ q̄d ſi ptinẽt ad collationẽ ſui ⁊ alteri⁹: vl' ſint illa in diuerſis dioc̃. in his q̃ſtiõib⁹ p̄mo videť ꝙ ñ hẽat locũ h̄ decr. (⁊ h̄ tenet h̄ Archid. p rõnẽ q̃ ſeq̄ť Jo. an.) Rõ qꝛ p pmutatõeꝫ ñ poſſum⁹ negare q̄n vacẽt bñficia: debeť ẞ expectãti p̄mã vacaturã đ rigore ⁊ ꝟitate iur̃: ſꝫ h̄ eq̃tas ſcp̄ta vult ꝙ nõ debeanť. eſt ẞ tenẽda regula niſi in ea pte q̃ violata repiť. C. de ap. p̄cipimus. ⁊ ſic nõ videť a lr̃a recedẽdũ. ⁊ niſi caſus muteť regula non violeť: ad h̄ faciat. ſ. de p̄bẽ. cũ in ill'. vbi aliud ẽ dicere ad collationẽ: aliud ad ꝯfirmationẽ: ad idẽ eo. c. in fi. ⁊. e. ti. c. vlt. vbi aliud ẽ dicere ad collationẽ tuã: aliud tuã ⁊ alteri⁹. Sat̃ põt dici (Idẽ Jo. mo. ⁊ ſic refuat Jo. an.) ꝯtriũ. ⁊ de h̄ dictũ fuit: qꝛ ſic fuit q̃ſitũ vñ p illa ꝟba poti⁹ factũ videť narrari: ꝗ̃ iur̃ diuerſitas poni. In p̄ma igiť q̃ſtiõe ĩpediet expectãs: ſꝫ ad h̄ vt teneat pmutatio erit neceſſe ꝙ interueniat illoꝝ ꝯſenſus q̄ hñt eligere: ad h̄ de offi. archidi. ad h̄ in fi. In ſcđo caſu fiat in manibus vtriuſꝗ libera reſignatio vel q̄libet in manib⁹ ſui ep̄i: vel alter alteri cõmittet: qđ melius videť: ad h̄ de ſen. ex. cũ illoꝝ. nec video q̃re aliud in caſib⁹ iſt̃ ꝗ̃ in expſſo. Inſpiciam⁹ ẞ ſolũ an licite fiat pmutatio vt p expectatiões nõ ĩpediať: h̄ dicat decre. ad h̄ fac̃ finis huius capl'i. g ¶ Libere. vt ſimonia viteť: de pac. cũ pridem. h ¶ Fraude. Pone in terminis p decre. ſ. eo. li. de renũ. c. ij. l. cũ pmutať bñficiũ: qđ ſperabať in ꝓxio vacatuꝝ: vt p̄cludať via expectãti. i ¶ Reſignãt. Et ſi reſignata ꝯferanť alijs ꝗ̃ pmutare volẽtibus non valet collatio: vt in Cle. eo. ti. c. vno. k ¶ Rigori. Sic. C. de iudi. placuit. C. de fur. ⁊ ſer. corr. l. ſiq̄s ſeruo. de h̄. ſ. de trãſac. c. vl. l ¶ Minime. Iſtud facit p eo qđ. ſ. dixi nam inſpicit papa ꝙ nil deperit expectanti: quia al's nõ reſignaſſet. Jo. an.

Queſtio

Additio

Additio

De teſtamentis et vltimis voluntatibus.

Bonifacius octauus.

In fideicommiſſarijs ſubſtitutionibus locũ habet quartarum deductio: in directis non: ⁊ ſubſtitutiones interp̄tari debemus directas: dummodo conueniant verbis et perſonis inſtitut̃. Joh. an. ca. I

Si pater filiũ ⁊ filiã habẽs impuberes

Si pater. ¶ Iſtius decr. duplex diuiſio. Pria in. v. ptes ẜm quã ponit p̄mo teſtm̃ patris tria ꝯtinẽs. inſtõnẽ filioꝝ. vxoris legatũ. ⁊ ſbſtitutionẽ quã fec̃ filius. Scđa ibi: Teſtatore mortuo. narrat q̃ poſtea emerſeť. Tertia ibi: Abſꝗ. ſoluit dubiũ ex teſtõ ⁊ emergẽtibus p̄dictis exortum. Quarta ibi: Premiſſe. ponit ſolutionis rõnẽ. ⁊ rõnis exp̄ſſionẽ. Quinta ibi: Licet. rñdet obiectioni que ꝯ ſolutionẽ fieri poſſet. Sꝫ qꝛ põderato ꝙ ꝓpter dictionẽ vl' monaſyllabũ ſi que poniť in p̄n. c. tota lr̃a pẽdet vſꝗ ibi: Premiſſe. videť diuidẽda ſoluꝫ in tres ptes: vt ſic p̄me tres ꝯiũganť ſb̄ vna ſcđa ⁊ tertia: tũc vbi ponebať q̃rta ⁊ q̄nta. ⁊ ẽ huic ſi. qđ dixi. ſ. eo. lib. de elec. generali. ſup. j. glo. Joh. an.) Tracta fuit hec decr. de extuagãti Inno. iiij. q̃ icipit Jo. frãgiapa. ⁊ forte nimis fuit deciſa. (ĩducit Jo. mo. ꝟ. Horatij: Obſcur⁹ fio dũ breuis eẽ volo. vide ad idẽ đ pe. ſignificauit poſt p̄n. Jo. an.) ⁊ ſic põe caſuꝫ. Jo. frã. hẽbat vxorem noie ſaracenã: ⁊ ex ea filiũ ⁊ filiã ĩpuberes petrũ ⁊ philippũ i extremis poſit⁹ ꝯdidit teſtm̃: ⁊ filiã ſibi heredẽ ĩſtituit i certa pecunie ꝗ̃titate: filiũ ꝟo in ceter̃ bõis ſuis: ⁊ vxori vſufructũ q̄rũdã bonoꝝ ſuoꝝ ſb̄ certo tenore reliq̄t ⁊ adiecit: vt ſi decederet filia ſine liberis moreretť filio ſuo: ⁊ ſi fili⁹ ſine liber̃ decederet: moreret filie: ſi ãt vterꝗ ſine liber̃ decederet: paupeſ heredes ĩſtituit ⁊ executores teſtõ reliq̄t. Mortuus ẽ iohẽs ip̃e teſtator: demũ mortu⁹ ẽ petr⁹ fili⁹ ſuus adhuc ĩpubes: ⁊ demũ filia etiã ĩpubes: ip̃a. ſ. mr̃e ſupſtite: ꝯ quã agebant executores: ⁊ ab illa dñã vl' ei⁹ ꝓcuratore petebãt corã papa bona q̃ fuerãt teſtatoris ⁊ filie ſub q̄b⁹ ⁊ bõa filij cõp̄hẽdebãt: dicebat ꝓcurator dñe ꝙ ſubſtitutio facta đ filio ad filiã: ⁊ de filia ad paupes fuerat fideicõmiſſaria: vñ in ſubſtitutione filie ad filiũ debebat deducere tertiã iure nature debitã filio: ⁊ q̃rtã trebellianicã. Itẽ in ſbſtitutione paupeꝝ ad filiã ꝓ reſiduo noie filie eaſdẽ tertiaꝫ ⁊ q̃rtã hẽbat: ꝓ pte ꝟo executoꝝ allegabať ꝙ ſbſtitutio fuerat directa ⁊ pupillar̃: ⁊ ꝯueniebat tal' ſbſtitutio pſonis ⁊ ꝟbis: vñ nõ hẽbat locũ q̃rtaꝝ deductio. Itẽ ꝙ pr̃ in teſtõ qđ faciebat ĩpuberi filio mr̃eꝫ portione iure nature debita p̄uare poťat: lꝫ fili⁹ id ſuo teſtõ facere nõ poſſet. Per has vtrĩas allegatiões ꝓnũciauit papa bona illa deferri paup̄ib⁹ abſꝗ aliq̃ deductiõe tertie vl' q̃rte pt̃. h. d. m ¶ Impuberes. ſ. filiã miorẽ. xij. an. filiũ minorẽ. xiiij. an. ff. đ ꝟ. ſig. pupill⁹. C. q̃n tu. vl' cu. eſſe de ſijt. l. indecorã. ⁊ inſti. q̄. mo. fi. tu. in p̄n. licet q̃ ad matrimoniũ carnale (in ſp̃uali ſecus: vt no. ſ. eo. li. de elec. ex eo. in. iij. glo. Jo. an.) non inſpiciamus ſolum annos: ſꝫ etatem qua pubeſcere poſſit: quod dic vt no. ſ. de deſponſa. impube. puberes. Jo. an.

Diuiſio

Horatius.

Additio